

EEMFOSSIELEN ALS VERHARDINGSMATERIAAL VAN PADEN

In het C.B. no. 115 vermeldde de heer Hopman het gebruik van o.a. Eemfossielen als verhardingsmateriaal van paden in het park "De Kennemerduinen" te Bloemendaal. Als vermoedelijke herkomst van dit materiaal gaf hij op de Wadden achter Terschelling. Deze bewering kan ik alleen maar onderschrijven, al blijft een andere mogelijkheid altijd nog open.

Op Terschelling gebruikt men al jaren dit zelfde materiaal. De schelpen hiervoor worden opgezogen door schelpenzuigers, die geregeld op de Waddenzee, in de omgeving van Terschelling, aan het werk zijn.

Zo werden in 1963 de fietspaden rond Oosterend o.a. met deze schelpen verhard. De samenstelling van dat materiaal verschilde in bijna geen enkel opzicht met dat van de Kennemerduinen: hoofdzakelijk "recent" materiaal, hier en daar vermengd met veel Eemfossielen. Het "recente" materiaal, wellicht is een groot deel hiervan ook fossiel, gezien het ontbreken van resten van een opperhuid, een operculum of een slotband, bestond uitsluitend uit de soorten die specifiek zijn voor een Waddenfauna zoals: Littorina littorea, Hydrobia ulvae, Buccinum undatum, Mytilus edulis, Ostrea edulis, Cardium edule en Macoma balthica. De eemfossielen werden hoofdzakelijk vertegenwoordigd door de grotere soorten zoals: Nassarius reticulatus, Cardium tuberculatum, Venerupis decussata, Venerupis aurea senescens, Macra corallina plistoneerlandica en Spisula solida. Evenals in het materiaal van de Kennemerduinen kwam Spisula solida hier in een opvallend groot aantal voor. Deze soort overheerste duidelijk alle andere fossielen. De kleinere Eemsoorten als Bittium en Divaricella ontbraken geheel en al.

Dit jaar lagen opnieuw hier en daar schelphopen langs de rijwielpaden rond Oosterend. Deze bestonden dit keer echter louter uit recente en of fossiele vertegenwoordigers van de huidige Waddenfauna. Specifieke Eemfossielen ontbraken.

H.K. Mienis.